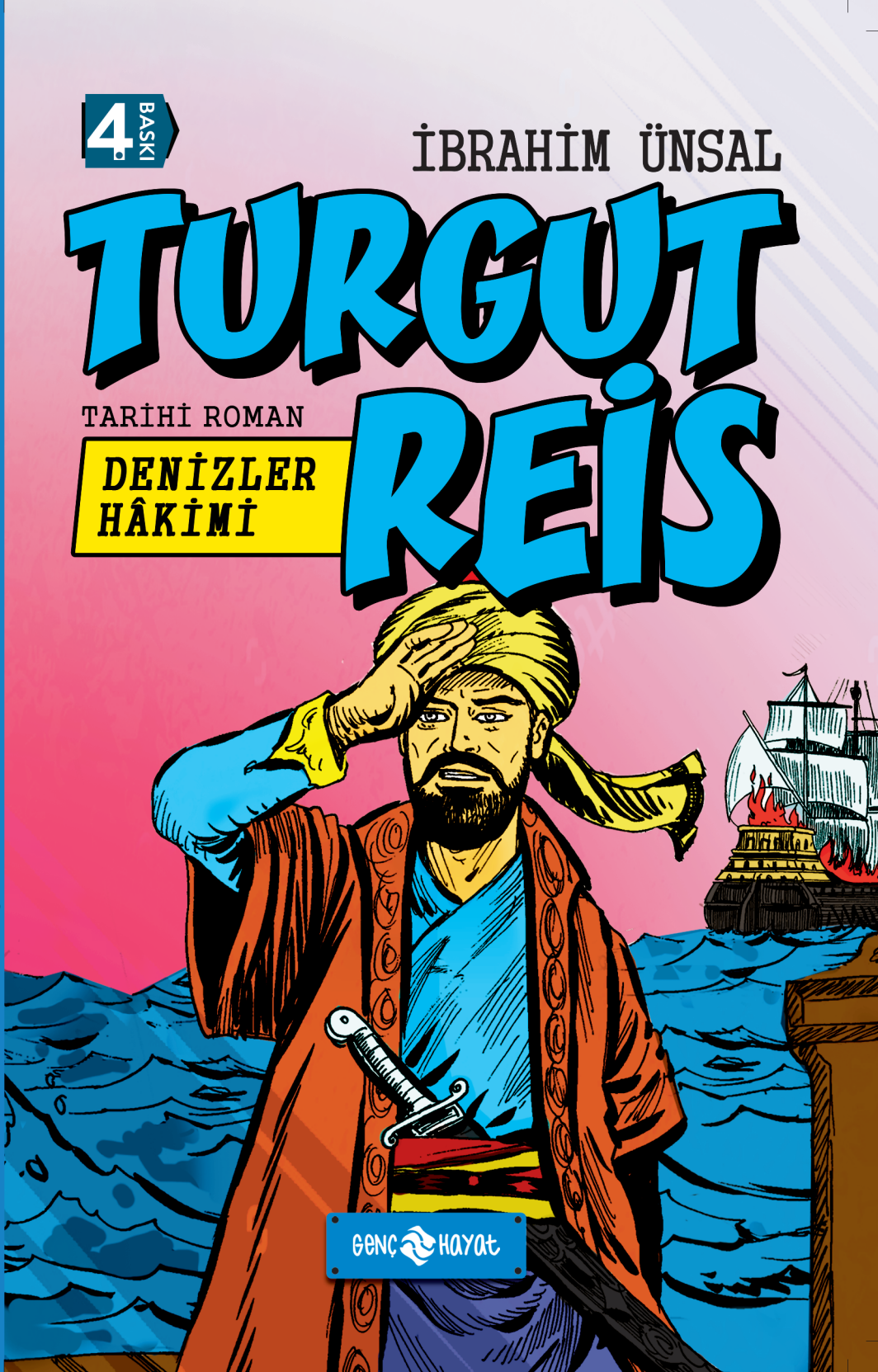
4. BASKI

İBRAHİM ÜNSAL

TURGUT REİS

TARİHİ ROMAN

DENİZLER HÂKİMİ

Genç Hayat

TURGUT REİS

DENİZLER HÂKİMİ

TARİHİ ROMAN

Genç Hayat

bir HAYAT YAYIN GRUBU markasıdır.
© 2013, Hayat Yayıncılık, İletişim, Yapım, Eğitim Hizmetleri ve Tic. Ltd. Şti.
Tüm yayın hakları Hayat Yayınları'na aittir.
Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir; izinsiz çoğaltılamaz, basılamaz.

Merhaba Genç Arkadaşımız;
Genel müdüründen yayın yönetmenine, yayın danışmanından pazarlama müdürüne, editöründen grafikerine, yazarından çizerine kadar müthiş bir ekibin bıkmadan sıkılmadan, gecesini gündüzüne katarak hazırladığı bu kitabın her sayfasında bizleri de hatırla!
Çünkü sen bizim hep aklımızdasın…

ISBN : 978-605-5122-96-6

Genç Hayat : 64

Bizim Kahramanlarımız : 8

Kitabın Adı : Turgut Reis / Denizler Hâkimi

Yazar : İbrahim Ünsal

Çizer : Suat Karadağ

Yayın Danışmanı : Adem Kandemir

Yayın Yönetmeni : Esranur Bozdemir

Editör : F. Zehra Bayrak

Kapak & İç Tasarım : Hayat Yayınları

Baskı Yeri - Tarihi : İstanbul - 2020

Baskı & Cilt : Ezgi Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
Sanayi Cd. Altay Sk. No: 14 Bahçelievler / İstanbul
Tel: (212) 652 62 62
Sertifika No: 45029

Hayat Yayın Grubu

Molla Gürani Mahallesi, Oğuzhan Caddesi No: 15 Kat: 3
Fındıkzade - Fatih / İstanbul
Tel: 0212 613 11 00 Gsm: 0530 290 99 78 Faks: 0212 613 11 55
www.hayatyayinlari.com - e-posta: hayat@hayatyayinlari.com
twitter.com/hayatyayinlari - facebook.com/hayatyayinlari.com

İBRAHİM ÜNSAL

TURGUT REİS

DENİZLER HÂKİMİ

TARİHİ ROMAN

GENÇ HAYAT

İBRAHİM ÜNSAL

İbrahim Ünsal, 1955'te Pazar'da doğdu. Bugün Tokat'ın en yakın ilçesi olan Pazar, o yıllarda Turhal'a bağlı küçük bir nahiyeydi. Yazar; ilk ve ortaokulu, Kazova'nın ortasındaki bu şirin kasabada okudu. Lise ve üniversite tahsilini ise İstanbul'da tamamladı.

İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'nden mezun olduktan sonra, Iğdır'da öğretmenliğe başladı. Daha sonra atandığı İstanbul'un çeşitli okullarında Türkçe ve edebiyat öğretmenliği yaptı. 2008 yılında, Bahçelievler Lisesi'nden emekli oldu.

Çocuk ve gençlik hikâyeleri ile gençlik romanları yazan İbrahim Ünsal'ın edebiyata ilgisi ortaokul döneminde başladı. Önce hikâye ve romana ilgi duydu. Sonra ortaokuldaki Türkçe öğretmeninin sayesinde şiirin güzellikleriyle tanıştı. Hayatının yön bulmasında çok büyük etkisi olan aynı öğretmenin ilgi ve teşviki ile ortaokulun son sınıfında ilk şiir denemelerini yazdı.

Yazarın şiire ilgisi, lise ve üniversite yıllarında da artarak devam etti. Bu arada şiirin yanı sıra kısa hikâyeler de yazmaya başladı.

Yazarın ilk kitabı, 2007 yılında yayınlanan 'Şeker Emmi' oldu. Hedef kitlesi 12 yaş üstü çocuklar ve gençler olan bu hikâye kitabından sonra, 'Annem-Hayat Ağacım' adlı uzun öyküsü yayınlandı. Bunu, ilkokul öğrencileri için değerler eğitimi çerçevesinde yazılan ve Çilek Yayınları'ndan çıkan üç kitabı izledi: Prenses Kim Olacak, Köyde Bir Hafta, Kiraz Ağacındaki Çocuk.

Yazarın, Genç Hayat tarafından projelendirilen 'Bizim Kahramanlarımız' dizisinin ilk beş kitabı 2013'te yayınlandı: Plevne Kahramanı Gazi Osman Paşa, Korkusuz Savaşçı Battal Gazi, Antep Şehidi Şahin Bey, Yürekli Kadın Nene Hatun, Çanakkale Yiğidi Seyit Onbaşı. 2014 yılnıda; Fethin Sancaktarı Ulubatlı Hasan ile Dağların Kartalı Gökçen Efe altıncı ve yedinci kitaplar olarak baskıya girdi.

Evli ve üç çocuk babası olan İbrahim Ünsal, bir kısmı yayınlanma aşamasına gelmiş olan şiir ve hikâye çalışmalarını da sürdürüyor.

Denizler Hâkimi Turgut Reis, serinin sekizinci kitabı. Dizi, onuncu kitapla tamamlanmış olacak.

İTHAF

Hayatlarını vatanımız için feda ederek
şehadet mertebesine eren
kahraman denizcilerimizin aziz hatıralarına
ithaf olunur.

ÖN SÖZ

Türk'ün şanlı tarihine isimlerini altın harflerle yazdırmış olan kahraman denizcilerimiz yâd edilecek olunursa, akla ilk gelen isimler arasında önceliği çoğunlukla iki isim alır. Bunlardan birisi, yediden yetmişe her Türk'ün bilip tanıdığı Barbaros Hayrettin Paşa, diğeri de onun çağdaşı, cenk arkadaşı, yakın dostu olan Turgut Reis'tir.

'Bizim Kahramanlarımız' dizisinin on kitabı için özenle seçilen isimler arasında yer alması; Turgut Reis'in, bütün hayatını dolu dolu vatan için yaşayan çok cesur, yiğit, vatansever bir kahraman oluşunun haklı sonucudur.

Genç okurlarımız; bu kitabı okumakla, Turgut Reis gibi büyük bir kahramanı, her biri destan tadındaki maceralarına bizzat katılmak suretiyle tanımış olacaklardır.

Sözün bundan ötesini eldeki kitaba bırakmak gerekiyor. Zira önsözü okurken okurların zihninde oluşabilecek bütün soruların, romanın bitiminde cevap bulacağı kanaatindeyim.

'Denizler Hâkimi/Turgut Reis' romanının içeriğiyle ilgili bilgilendirmeyi bu nedenle kısa tutarak, bu önsözde de 'Bizim Kahramanlarımız' dizisinin genel amaçlarına özgü bir hatırlatmaya yer vermek istiyorum:

Bu romanda da, diğer kitaplarda olduğu gibi bazı sözcüklerin anlamları, bulundukları sayfaların altında dipnot olarak verilmiştir. Böylece genç okurlarımızın kelime dağarcıklarına iki yüzden

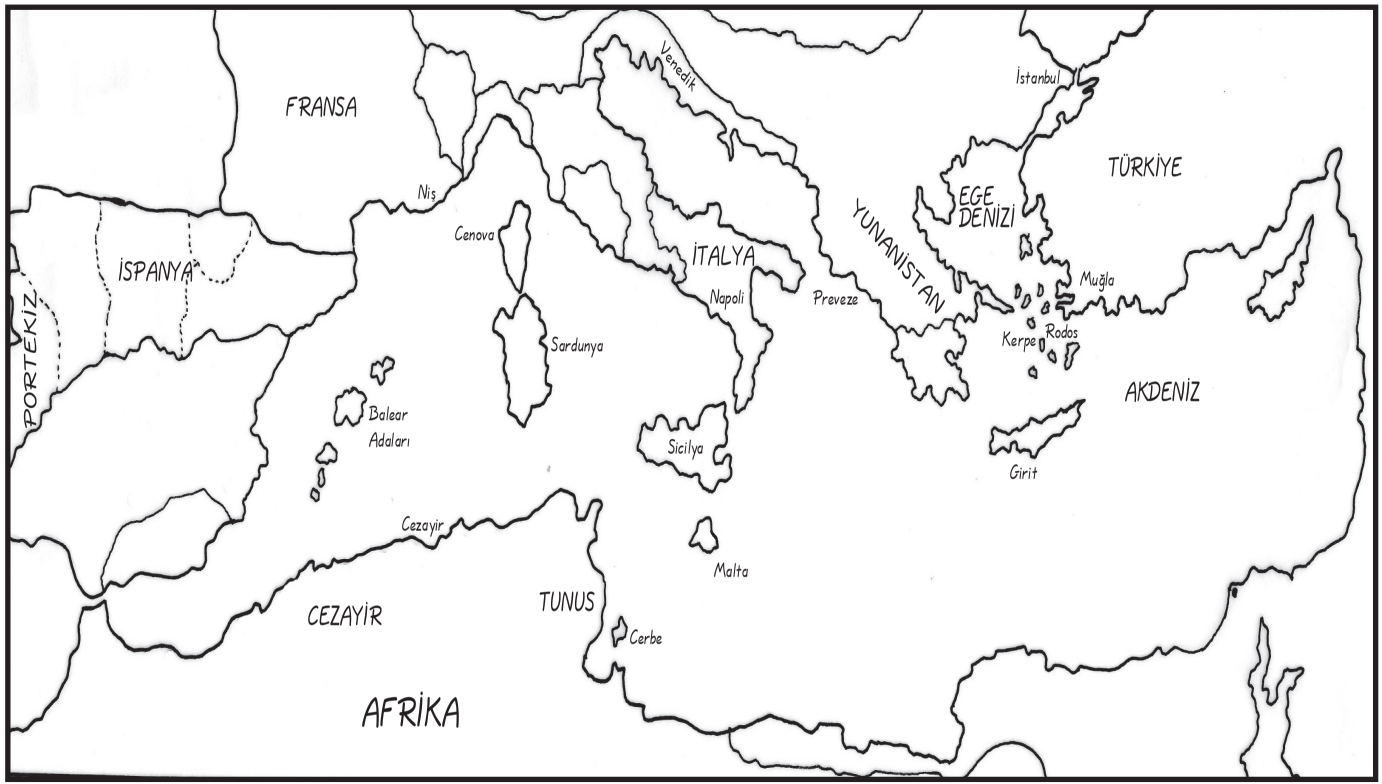
fazla sözcükle önemli bir katkı sağladığımızı düşünüyoruz. Üstelik bu katkıyı, dipnotlardaki sözcük sayısı ile sınırlamamak gerekir. Bunu, bir örnekle açıklamak mümkün.

Örneğin, romanda geçen 'alelacele' sözcüğünün anlam karşılığı, dipnotta bir kelime grubu ve iki sözcükle verildi: "Çok acele ederek, çarçabuk, ivedilikle."

Böylece, bilmeyen genç okurlarımız, 'alelacele' sözcüğünün anlamını ilk sırada yer alan 'çok acele etmek' karşılığından öğrendiği gibi bu sözcüğün yerine 'çarçabuk' ve 'ivedilikle' kelimelerini de kullanabileceklerini öğrenmiş olacaklar. Yani bu tek dipnotla, kelime dağarcıklarına bir değil üç sözcük birden ilave edilmiş olunacak.

Dokuzuncu kitabın önsözünde buluşmak üzere, keyifli okuma saatleri diliyorum.

İbrahim Ünsal
İstanbul, 2014

FRANSA
Venedik
İstanbul
TÜRKİYE
EGE DENİZİ
YUNANİSTAN
Nis
Cenova
İTALYA
İSPANYA
Napoli
Preveze
Muğla
Kerpe
Rodos
PORTEKİZ
Sardunya
AKDENİZ
Balear Adaları
Sicilya
Girit
Cezayir
Malta
TUNUS
CEZAYİR
Cerbe
AFRİKA

BEN DENİZCİ OLACAĞIM

"Gözümde bir damla su deniz olup taşıyor

Çöllerde kalmış gibi yanıyor yanıyorum

Bütün gemicilerin ruhu bende yaşıyor

Başımdaki gökleri bir deniz sanıyorum"

Ömer Bedrettin UŞAKLI'nın

'Deniz Hasreti' adlı şiirinden alınmıştır.

Haziran ortalarıydı. Bir haftadır hüküm süren sıcaklık; 1497 yazının, Batı Anadolu'da yaşayanları gölgeliklere bağlı kılacağının bir işareti gibiydi. Şu öğle vakti, Serdoloz* yöresinde ne su ne yaprak kıpırdıyordu.

Menteşe havalisinde** Ege'yi kubbeleyen gökyüzü, mavilik ve berraklıktan yana denizle yarışır güzellikteydi. Sahilden bakıldığında deniz ile gökyüzünü birleştiren ufuk çizgisini ayırt etmek imkânsız gibiydi. Su ile hava arasındaki tek fark, gökyüzünün denize göre biraz daha açık mavi olmasıydı.

Kıyı şeridi bomboştu. İç taraftaki zeytin ağaçlarının gölgesinde birkaç çocuk oyun oynamaktaydılar.

---

* **Serdoloz:** Bugünkü Muğla yöresinde, deniz kıyısına yakın bir nahiye.

** **Menteşe havalisi:** Bugünkü Muğla yöresi.

Güneş, batıya meyleder* gibi olunca, çocuklardan birisi sahile koştu. Paçalarını sıyırıp, dizini ıslatmayacak kadar suya girdi. Tahtadan yapılmış irili ufaklı oyuncak gemilerini denizde yüzdürmeye başladı. Aslında yüzdürmekten ibaret değildi yaptığı. Hareketleri, gemilerini nasıl bir savaşa tutuşturduğunu uzaktan bile ele veriyordu.

Nasıl bir oyunda olduğu kıyıdan da belli oluyordu ki, sahilden kendisine seslenen orta yaşlı çiftçi, sahte tehdidini bu oyunla ilişkilendirdi:

"Turgut! Turgut! Şimdi oraya gelirsem, o savaşı kaybeden sen olursun. Bütün gemilerinle denizin dibini boylarsın, ona göre…"

Turgut, bu tehdidin kuru sıkı, hatta şaka yollu olduğunu iyi biliyordu. Babası, o güne değin kendisine hiç sert davranmamıştı. Bunu bildiği hâlde gemilerini alelacele** topladı. Kumsala çıktı. Bir şeyler söylemek için zihnini zorladığı; sessizce kaşını gözünü oynatmasından, dudaklarını kıpırdatmasından belli oluyordu.

O söyleyecek bir şey bulamadan, babası hatırlattı:

"Hani tarlaya gelip bana yardım edecektin. Ne oldu? Düşman gemilerinden kurtulup da karaya çıkamadın mı?"

Karabağlı Veli'nin sesi, bu kez açıktan açığa şaka tonundaydı. Sözlerinin devamında, güya söz sertleşirken; sesi, yüzünde beliren tebessümle beraber daha da yumuşadı:

"Şimdi bir şey demiyorum. Ama doğruca eve gitmezsen, olacakları sen düşün! Birazdan ben de geleceğim; bilesin…"

* * *

* **Meyletmek:** Eğilim göstermek, eğilmek.
** **Alelacele:** Çok acele ederek, çarçabuk, ivedilikle.

Turgut, babasından korktuğu için değil ama bu defa söz dinlemiş olmak için doğruca eve gelmişti. Kilerdeki* raflardan birine gemilerini dizerken, içeri annesi girdi. Bir süre sessizce oğlunu izledi. Sonra sevgi dolu ve neşeli bir sesle sordu:

"Ne o Turgut'um? Erken mi bitirdin savaşı bugün?"

Turgut, titizlik gerektiren işlerin ağırlığınca oyuncaklarını yerleştirmeye devam ederken gayet olağan bir şeyden söz edercesine cevap verdi:

"Babam geldi sahile."

Bu kısa karşılıktan sonra, cevabına birkaç nefeslik ara verdi. Çömeldiği yerden doğruldu. Sevimli bakışlarını önce kilerin kapısına, sonra annesinin yüzüne çevirdi. Büyümüş de küçülmüşlerin çokbilmiş edası ve sakin üslubuyla içindeki tepkiyi annesiyle paylaştı:

"Beni denizden koparmak ister. Bırakmaz ki, dalgalarla boğuşayım biraz."

Annesi şaşırmış gibi yaptı:

"Dalga mı var ki? Şu havada çarşaf gibi olmaz mı denizin yüzü?"

Turgut, tatlı tatlı gülümsedi. Kabarıp coşanın, deniz değil kendi yüreciği olduğunu dilinin döndüğünce anlatmaya çalıştı:

"O lafın gelişi, güzel anam. Elbette sazlıktaki göl kadar duru şu anda deniz… Ama ben öyle düşlerim, gemileri savaştırırken. Hem korsanlarla** boğuşurum hem de azgın dalgalarla…"

Anne, iki adım atıp şefkatle oğluna sarıldı. Öyle dilediğinden değil de, o anda denize sevdalı çocuğunun gönlünü hoş tutmak için geleceği işaret etti:

---

* **Kiler:** Yiyecek, içecek ve erzakın saklandığı oda; ambar.

** **Korsan:** (metindeki anlamı) Genellikle düşman gemilerine saldıran deniz haydudu.

"A benim akıllı, yiğit oğlum. Her şeyin bir zamanı var. Hele bir büyü de… Dilersen denizlere de açılırsın elbet."

Bunları söyledikten sonra, sahilde ne olduğunu sordu:

"Baban ne dedi ki? Yoksa kızıp bağırdı mı sana?"

Turgut'un gözleri bir hoş ışıdı. Bu ışımadan, babasına olan sevgi, saygı ve güveni yansır gibiydi. Tepkisini dışa vuran bir üslupla annesine verdiği ilk cevaptaki kırgınlık tamamen yok olmuştu. Bakışlarındaki yansımayı söze de döktü:

"Babam hiç kıyabilir mi bana? Ama kızıp bağırsa da hakkıydı zaten. Gemilere dalınca tarlaya gitmeyi unutmuşum."

Annesi meraklanır gibi oldu.

"Şimdi nereye gitti acep. Öğle aşı, nicedir kaynar durur ocakta. Suyu çekecek kaynamaktan. Geliverse de sofraya otursak gayri."

Turgut, yine bilmiş bilmiş tahmin yürüttü:

"Öfkeli göründü ya… Araya zaman girince yumuşamış olmak için adımlarını ağırdan atıyordur şimdi. Bak göreceksin, birazdan gülerek girer eve. 'Neredeymiş benim aslanım?' diyerek de ilkten beni sorar yine."

***

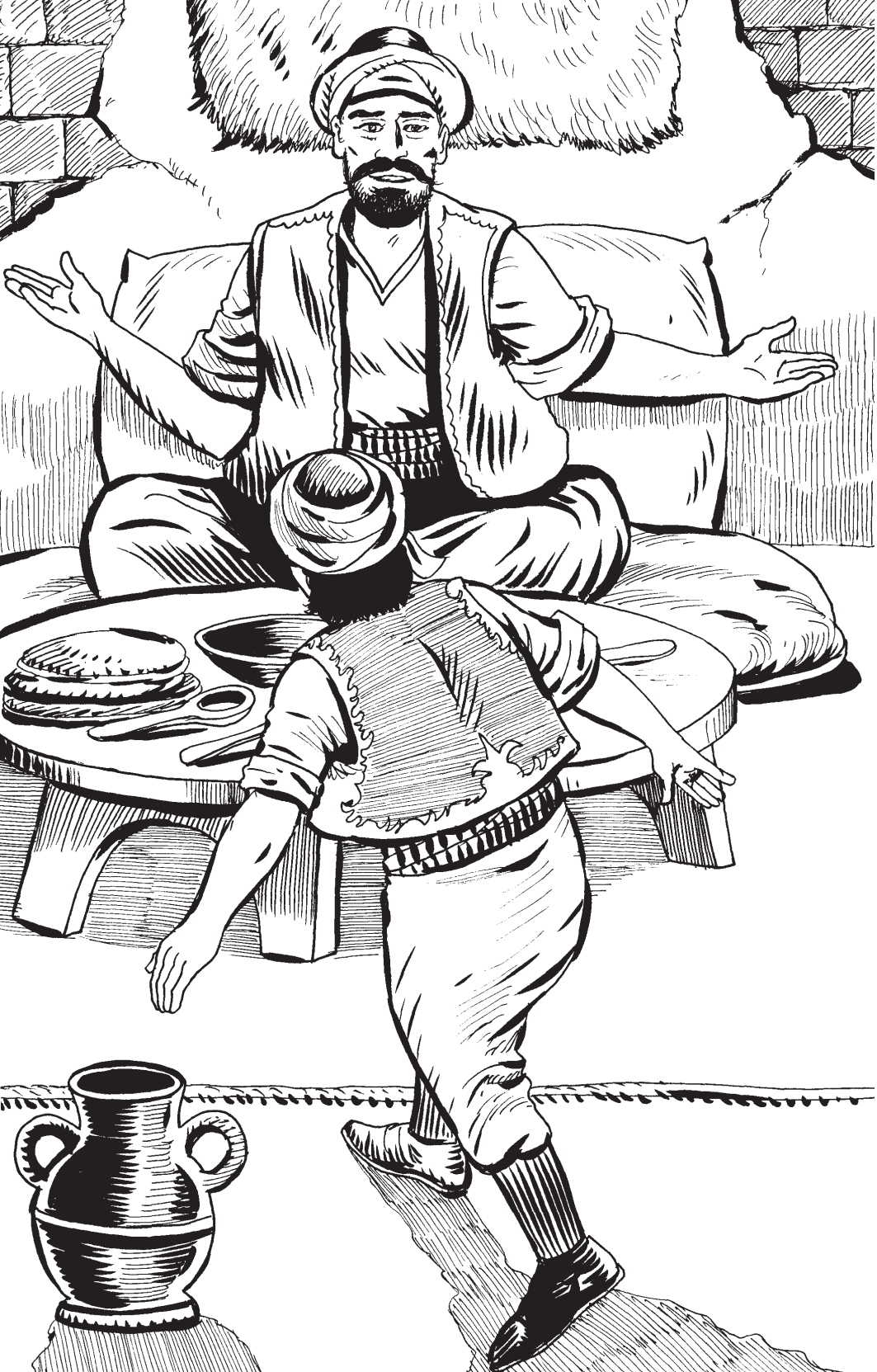
"Neredeymiş benim aslanım? Babayı karşılamak yok mudur?"

Turgut, "Bak, gördün mü?" dercesine gülümsedi annesine. Odadan çıkıp, kendisine sesleneni sofada* karşıladı. Özür dilemek niyetinde babasının elini öptü.

"Hoş geldin, baba. Anacığım da merak eder dururdu seni." dedi.

Yer sofrası hazırdı. Baba da elini yüzünü yıkadıktan sonra yemeğe oturdular.

* **Sofa:** Evlerde oda kapılarının açıldığı genişçe yer, hol.

Karabağlı Veli'nin evinde bazı yerleşik alışkanlıklar vardı. Bunlardan biri de öğle yemeğinden sonraki üçlü sohbetlerdi. O günkü sohbetin konusu, Turgut'un unutkanlığı oldu.

Çiftçi Veli, oğlu sanki orada değilmiş gibi, zorlama olduğunu belli eden kaygılı bir ifade ile eşine dertlendi:

"Çiftçilik unutkanlık kaldırır mı? Tarladaki iş, bir kez aksamayagörsün, mahsul* küser maazallah!** Başaklar altına dönüşmeden çürüyüp toprağa karışıverir."

Ardından, sesini azıcık yükselterek, Turgut için bir karşılaştırma yaptı:

"Denizde ne var ki? Ne varsa toprakta var. Çiftçi kısmının ekmeği toprakta, toprakta.."

Anne, Turgut'u zerrece*** üzülsün istemedi:

"Hoş göresin babası. Daha çok küçük Turgut'um. Denize heveslenir durur işte. Senin, benim gibi düşünemez ki ekmeği, aşı."

Annesi bunu söylerken, Turgut ayağa kalkmış, pencerenin önünde durarak uzaklarda bir parçası görünen denizi seyre dalmıştı.

Baba, içten içe duyduğu gururu belli eden bir ifadeyle ayaktaki oğlunu süzdü. Süzerken de eşinin sıfatlandırmasıyla çelişen**** düşüncesini açıkladı:

"Neresi küçük bunun? Şu boya posa bak hele. On iki yaşındaki delikanlı küçük mü olurmuş? Üstelik bizimki, daha şimdiden on beşinde gösteriyor. Tam da eli sabana***** erecek vaktidir de senin neredeyse kundaklayasın gelir."

---

* **Mahsul:** Ürün.

** **Maazallah:** 'Allah esirgesin' anlamında kullanılan bir ünlem.

*** **Zerre:** Çok küçük parçacık.

**** **Çelişme:** Birbirini tutmama, birbirine ters olma.

***** **Saban:** Tarlayı ekilir duruma getirmek için çift süren hayvanların koşulduğu demir uçlu tarım aracı.

Anne, yapmacık bir alınganlık gösterdi:

"Aşk olsun babası! Biricik kuzucuğumu kocaman adam ettin de ne işler umarsın ondan."

Baba, keyifli keyifli güldü:

"Siz şakadan da anlamaz oldunuz yahu!"

Hemen ardından birdenbire ciddileşir gibi oldu:

"Ben ondan yaşının üstünde işler beklemem ki. Lakin çiftçiliğin incelikleri de bu vakitte öğrenilir. Ben yaşlanırsam, bağı bahçeyi kim şenlendirecek ki?"

O zamana kadar söylenenlerin hepsini işiten ancak konuşmalara hiç girmeyen Turgut, babasının bu son sözleri üzerine, yüzünü ona çevirdi. Asla saygısızlık içermeyen ama kendinden emin bir tavır ve üslupla, o yaşta kendisi için düşündüğü geleceği açıkladı:

"Sağ olasın baba. Elbette ne dersen, nasıl düşünürsen; benim için düşünüp de söylersin. Ama benim toprakta gözüm yoktur. Karabağ'a bağlanıp kalamam. Tabii ki senin de rızan olursa, engin* denizlere açılmak isterim ben. Denizlere açılmak, denizci olmak isterim…"

* **Engin:** Ucu bucağı görünmeyecek kadar geniş; çok geniş.

İLLE DE DENİZ

"Gün olur alır başımı giderim

Denizden yeni çıkmış ağların kokusunda

Şu ada senin bu ada benim

Yelkovan kuşlarının peşi sıra"

Orhan Veli KANIK'ın

'Gün Olur' adlı şiirinden alınmıştır.

1502 baharı, erken inmişti Ege kıyalarına. Mart, o sene hiç de bacadan baktırmamıştı Menteşelileri… Serdoloz yöresindeki renk cümbüşünden, Karabağ çevresi de hakkına düşeni ziyadesiyle* almıştı. Sahildeki kum tanecikleriyle oynaşan uysal dalgacıklar, bir yandan da içlerden sahile doğru yumuşacık meyilleşen yeşilliklere göz kırpar gibiydi. Yeşillikleri rengârenk benekleyen menekşeler, gelincikler, papatyalar; tatlı bir akşam esintisinde, denizin uçsuz bucaksız maviliklerine el sallamaktaydılar.

Turgut, sarı-beyaz papatyalar arasına oturmuş, gözlerini lacivert enginlerde hüzünlendirerek uzaktan uzağa deryaca hayallere dalmıştı yine. Bir yandan da kendisini yıllarca düşlediği mavi özgürlüklerin dünyasına götürecek gemiyi beklemekteydi. Bu nedenle, gözleriyle sık sık güney taraflarını yoklamaktaydı. Gönlü-

* **Ziyadesiyle:** Olağandan, gerekenden çok; fazlasıyla.

İBRAHİM ÜNSAL

TURGUT REİS

TARİHİ ROMAN

DENİZLER HÂKİMİ

“Adam, gözlerini delip geçen bakışlardan öyle bir ürktü ki, yola uzattığı başını hemen geri çekti. Sanki o an Turgut Reis’in içinden geçenleri, içini titreten bu bakışlardan okumuş gibiydi:

“Sen, Türkleri de Turgut Reis’i de hâlâ tanımamışsın. Bizim yiğitliğimiz, bileğimizden çok yüreğimizdedir. Bileklerimize vurulan zincir, yüreğimize ne yapar ki? Umarım bir gün seninle de görüşürüz. Bakalım o zaman kaçmak için hangi dağda bir delik arayacaksın?”

Genç okurlarımız, bu kitabı okumakla Turgut Reis gibi bir kahramanı, her biri destan tadındaki maceralarına bizzat katılmak suretiyle tanımış olacaklardır. Turgut Reis’in şahsında; gerçek anlamıyla yiğitliğin, cesaretin, vatan sevgisinin, vatan ve millet için fedakârlığın ne olduğunu göreceklerdir.

www.gnchyt.com

9 786055 122966

₺22

twitter.com/gnchyt
facebook.com/gnchyt